RÅDETS AFGØRELSE

af 12. februar 2007

om oprettelse for perioden 2007-2013 af særprogrammet »Strafferet« som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed

(2007/126/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at EU har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for retligt samarbejde i kriminalsager.

(2) Ifølge artikel 31 i traktaten om Den Europæiske Union omfatter fælles handling i kriminalsager bl.a. samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

(3) Haag-programmet, som Det Europæiske Råd vedtog i november 2004, og som er baseret på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors, bekræfter, at det er en prioritet at udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, bl.a. ved at fremme det strafferetlige samarbejde på basis af princippet om gensidig anerkendelse.

(4) Det rammeprogram, der blev indført ved Rådets afgørelse 2002/630/RIA af 22. juli 2002 om indførelse af et rammeprogram om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (Agis) ([2]), har i væsentlig grad bidraget til at styrke politisamarbejdet og samarbejdet mellem andre retshåndhævende myndigheder og domstolene i medlemsstaterne og til at forbedre den gensidige forståelse og den gensidige tillid mellem de politimæssige, judicielle, retlige og administrative systemer.

(5) De ambitiøse mål i traktaten og i Haag-programmet skal nås ved at oprette et fleksibelt og effektivt program, der vil lette planlægning og gennemførelse.

(6) Programmet skal styrke den gensidige tillid i retsvæsenet. Som nævnt i Haag-programmet skal den gensidige tillid styrkes gennem oprettelse af netværk mellem de retlige organisationer og institutioner, bedre uddannelse af aktører i retsvæsenet, en styrket evaluering af gennemførelsen af EU-politikker inden for retsvæsenet, samtidig med at retsvæsenets uafhængighed fuldt ud respekteres, en større forskningsindsats vedrørende retligt samarbejde og fremme af operationelle projekter mellem medlemsstaterne, der tager sigte på at modernisere retsvæsenet.

(7) Programmet bør også gøre det lettere at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse ved at forbedre det gensidige kendskab til tidligere domfældelser i Den Europæiske Union, navnlig ved at indføre et edb-system til udveksling af oplysninger om strafferegistre.

(8) Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere, der er oprettet af de institutioner, der specifikt har ansvaret for uddannelse af de judicielle myndigheder i alle medlemsstaterne, tilbyder et uddannelsesprogram for dommere og offentlige anklagere med en egentlig europæisk dimension. Netværket bidrager på den måde til at styrke den gensidige tillid og fremme den gensidige forståelse mellem de judicielle myndigheder og de forskellige retssystemer.

(9) Da målene for denne afgørelse ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af programmets omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på EU-plan, kan Rådet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som finder anvendelse på EU i henhold til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(10) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([3]), herefter kaldet »finansforordningen«, og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 ([4]) af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, som beskytter Fællesskabets finansielle interesser, finder anvendelse under hensyntagen til principperne om enkelhed og konsekvens i valget af budgetinstrumenter, begrænsningen af de tilfælde, hvor

([1]) Udtalelse af 14.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([2]) EFT L 203 af 1.8.2002, s. 5.

([3]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

([4]) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 1248/2006 (EUT L 227 af 19.8.2006, s. 3).

Kommissionen bevarer det direkte ansvar for programmernes gennemførelse og forvaltning, og det krævede forhold mellem ressourcer og den administrative byrde, der er forbundet med deres anvendelse.

(11) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ([1]), Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet ([2]), samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([3]) bør der desuden træffes passende foranstaltninger for at forhindre uregelmæssigheder og svig og tages skridt til at geninddrive midler, som er tabt, forkert udbetalt eller ukorrekt anvendt.

(12) Ifølge finansforordningen skal der vedtages en basisretsakt til dækning af driftstilskud.

(13) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, bør vedtages med bistand fra et udvalg i henhold til de procedurer, der er fastsat i afgørelsen.

(14) Det er hensigtsmæssigt fra den 1. januar 2007 at erstatte afgørelse 2002/630/RIA med denne afgørelse og med afgørelsen om oprettelse af særprogrammet »Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet«.

(15) Med henblik på at sikre en effektiv og rettidig gennemførelse af programmet bør denne afgørelse finde anvendelse fra den 1. januar 2007 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne afgørelse oprettes et særprogram »Strafferet«, herefter kaldet »programmet«, som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

2. Programmet dækker perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Artikel 2

Generelle mål

1. Programmet har følgende generelle mål:

a) fremme af det retlige samarbejde for at bidrage til oprettelsen af et egentligt europæisk strafferetligt område baseret på gensidig anerkendelse og gensidig tillid

b) fremme af foreneligheden mellem de regler, der anvendes i medlemsstaterne, i det omfang det er nødvendigt for at forbedre det retlige samarbejde. Fremme en mindskelse af de eksisterende retlige hindringer for, at det retlige samarbejde kan fungere tilfredsstillende for at styrke samordningen af efterforskninger og øge foreneligheden mellem de eksisterende retssystemer i EU's medlemsstater med henblik på en passende opfølgning af efterforskninger foretaget af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder

c) forbedring af kontakten og informationsudvekslingen og udvekslingen af bedste praksis mellem retssystemerne, de judicielle og administrative myndigheder og de juridiske erhverv: advokater og andre specialister involveret i domstolsarbejde, og fremme uddannelsen af aktører inden for retsvæsenet for at øge den gensidige tillid

d) yderligere forbedring af den gensidige tillid yderligere for at sikre beskyttelse af ofres og tiltaltes rettigheder.

2. Uden at det berører Det Europæiske Fællesskabs mål og beføjelser, bidrager programmets generelle mål til at udvikle fællesskabspolitikker og mere specifikt til oprettelsen af et retligt område.

Artikel 3

Specifikke mål

Programmet har følgende specifikke mål:

a) styrke samarbejdet i kriminalsager for at

i) fremme den gensidige anerkendelse af retsafgørelser og domme

ii) fjerne hindringer, der skyldes forskelle i medlemsstaternes retssystemer, og fremme den nødvendige indbyrdes tilnærmelse af materiel strafferet vedrørende grov kriminalitet, navnlig med en grænseoverskridende dimension

iii) fremme fastsættelsen af minimumsstandarder yderligere for visse aspekter af strafferetsplejen for at lette de praktiske aspekter af det retlige samarbejde

iv) sikre en korrekt retspleje ved at undgå kompetencekonflikter

v) forbedre informationsudvekslingen gennem anvendelse af edb-systemer, især oplysninger fra de nationale strafferegistre

vi) styrke tiltaltes rettigheder og den sociale og juridiske bistand til ofre

([1]) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.
([2]) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.
([3]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

vii) tilskynde medlemsstaterne til at fremskynde samarbejdet med Eurojust i bekæmpelsen af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og anden grov kriminalitet

viii) fremme foranstaltninger, der tager sigte på effektiv resocialisering af lovovertrædere, navnlig unge lovovertrædere

b) forbedre det gensidige kendskab til medlemsstaternes retssystemer og judicielle systemer på det strafferetlige område og fremme og styrke netværkssamarbejde, gensidigt samarbejde, udveksling og formidling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis

c) sikre forsvarlig gennemførelse, korrekt og konkret anvendelse samt evaluering af EU's instrumenter inden for retligt samarbejde i kriminalsager

d) forbedre informationen om retssystemerne i medlemsstaterne og adgangen til domstolene

e) fremme uddannelse i EU-ret og fællesskabsret af personale i retsvæsenet, advokater og andre specialister involveret i domstolsarbejde

f) evaluere de generelle betingelser, der er nødvendige for at udvikle gensidig tillid, ved at forbedre den gensidige forståelse de judicielle myndigheder og forskellige retssystemer imellem, især i forbindelse med gennemførelsen af EU's politikker på det retlige område

g) udvikle og implementere et edb-system til udveksling af oplysninger om strafferegistre og støtte undersøgelser med henblik på at udvikle andre former for udveksling af oplysninger.

Artikel 4

Tilskudsberettigede foranstaltninger

Med henblik på at forfølge de generelle og specifikke mål, der er fastsat i artikel 2 og 3, ydes der via programmet støtte til følgende typer foranstaltninger på de betingelser, der er fastsat i det årlige arbejdsprogram:

a) specifikke foranstaltninger iværksat af Kommissionen, bl.a. analyser og forskning, oprettelse og gennemførelse af specifikke projekter, som f.eks. indførelse af et edb-system til udveksling af oplysninger om strafferegistre, opinionsundersøgelser og andre undersøgelser, udarbejdelse af indikatorer og fælles metoder, indsamling, udvikling og formidling af data og statistik, seminarer, konferencer og ekspertmøder, offentlige kampagner og begivenheder, opbygning og vedligeholdelse af websteder, udarbejdelse og formidling af informationsmateriale, støtte til og udvikling af netværk af nationale eksperter, analyse-, overvågnings- og evalueringsaktiviteter, eller

b) specifikke tværnationale projekter af interesse for EU, der fremlægges af mindst to medlemsstater eller af mindst én medlemsstat og et andet land, som kan være enten et tiltrædende land eller et kandidatland, på de betingelser, der er fastsat i de årlige arbejdsprogrammer, eller

c) støtte til aktiviteter udført af ngo'er eller andre organisationer, der forfølger mål af almen europæisk interesse i forhold til programmets generelle mål, på de betingelser, der er fastsat i de årlige arbejdsprogrammer, eller

d) et driftstilskud til medfinansiering af omkostninger i forbindelse med det løbende arbejdsprogram for det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere, hvis mål er at varetage almen europæisk interesse hvad angår uddannelse af aktører i retsvæsenet, eller

e) nationale projekter i medlemsstaterne, der

i) forbereder tværnationale projekter og/eller EU-foranstaltninger (»startforanstaltninger«)

ii) supplerer tværnationale projekter og/eller EU's foranstaltninger (»supplerende foranstaltninger«)

iii) bidrager til udviklingen af innovative metoder og/eller teknologier, der kan overføres til foranstaltninger på EU-plan, eller udvikler sådanne metoder eller teknologier for at overføre dem til andre medlemsstater og/eller et andet land, som kan være enten et tiltrædende land eller et kandidatland.

Artikel 5

Målgrupper

Programmet tager bl.a. sigte på aktører inden for retsvæsenet, repræsentanter for organisationer, der yder bistand til ofre, og andre specialister involveret i domstolsarbejde, nationale myndigheder og EU-borgere generelt.

Artikel 6

Adgang til programmet

1. Programmet er åbent for institutioner og offentlige og private organisationer, herunder faglige organisationer, universiteter, forskningsinstitutter og institutter for uddannelse og efteruddannelse for aktører inden for retsvæsenet og ikke-statslige organisationer i medlemsstaterne. Profitorienterede organer og organisationer har kun adgang til tilskud sammen med nonprofitorganisationer eller statslige organisationer.

Aktører i retsvæsenet omfatter bl.a. dommere, anklagere, advokater, ministerielle embedsmænd og andre specialister involveret i domstolsarbejde, fogeder, retstolke og andre erhverv med tilknytning til retsvæsenet på det strafferetlige område.

2. Tredjelande eller internationale organisationer kan ikke fremlægge tværnationale projekter, men de kan deltage som partnere.

Artikel 7

Støtteformer

1. Fællesskabets finansiering kan antage følgende retlige former:

a) tilskud

b) offentlige indkøbsaftaler.

2. Fællesskabet vil normalt yde tilskud efter indkaldelse af forslag, undtagen i hastende og behørigt begrundede undtagelsestilfælde, eller hvis modtageren er af en sådan beskaffenhed, at der ikke er anden mulighed i forbindelse med en bestemt foranstaltning; tilskuddet ydes i form af driftstilskud og støtte til foranstaltninger.

I det årlige arbejdsprogram fastsættes minimumssatsen for den årlige udgift til tilskud. Minimumssatsen skal være på mindst 65 %.

Den maksimale medfinansieringssats for projektomkostningerne fastsættes i de årlige arbejdsprogrammer.

3. Derudover kan der ydes støtte til ledsageforanstaltninger i form af offentlige indkøbsaftaler, hvor indkøb af varer og tjenesteydelser dækkes med fællesskabsmidler. Dermed dækkes bl.a. udgifter til information og kommunikation samt forberedelse, gennemførelse, overvågning, kontrol og evaluering af projekter, politikker, programmer og lovgivning.

Artikel 8

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen yder fællesskabsbistanden i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, i det følgende benævnt »finansforordningen«.

2. Med henblik på programmets gennemførelse vedtager Kommissionen inden for rammerne af de generelle mål i artikel 2 et årligt arbejdsprogram inden udgangen af september, der indeholder de specifikke mål, den tematiske prioritering, en beskrivelse af ledsageforanstaltninger, jf. artikel 7, stk. 3, og om nødvendigt en liste over andre foranstaltninger.

Det årlige arbejdsprogram for 2007 vedtages tre måneder efter, at denne afgørelse har fået virkning.

3. Det årlige arbejdsprogram vedtages i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 11.

4. Evaluerings- og tildelingsprocedurerne for tilskud til foranstaltninger skal bl.a. tage hensyn til følgende kriterier:

a) projektets overensstemmelse med det årlige arbejdsprogram, de generelle mål i artikel 2 og foranstaltninger på forskellige områder, jf. artikel 3 og 4

b) det foreslåede projekts kvalitet med hensyn til udformning, tilrettelæggelse, præsentation og forventede resultater

c) størrelsen af den søgte fællesskabsfinansiering og dens relevans i forhold til de forventede resultater

d) indvirkningen af de forventede resultater på de generelle mål i artikel 2 og på de foranstaltninger, der træffes på forskellige områder som fastsat i artikel 3 og 4.

5. Ansøgninger om driftstilskud, jf. artikel 4, litra c) og d), vurderes på baggrund af:

a) overensstemmelse med programmets mål

b) kvaliteten af de planlagte aktiviteter

c) aktiviteternes forventede multiplikatoreffekt over for borgerne

d) aktiviteternes geografiske rækkevidde

e) inddragelse af borgerne i de pågældende organers strukturer

f) cost-benefit-forholdet i den foreslåede aktivitet.

6. Afgørelser vedrørende foranstaltninger, der forelægges i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11. Afgørelser vedrørende foranstaltninger, der forelægges i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b)-e), vedtages af Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 10.

Kommissionen træffer afgørelse om ansøgninger om tilskud, der involverer profitorienterede organer eller organisationer, efter forvaltningsproceduren i artikel 11.

7. Ifølge artikel 113, stk. 2, i finansforordningen skal princippet om en gradvis nedtrapning ikke gælde for driftstilskud til det europæiske net for retlig uddannelse, da det forfølger et mål af almindelig europæisk interesse.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt »udvalget«), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

3. Kommissionen kan indbyde repræsentanter for ansøgerlandene til informationsmøder efter udvalgsmøderne.

Artikel 10

Rådgivningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver, eventuelt ved afstemning, udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster.

2. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; desuden har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

3. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til udtalelsen.

Artikel 11

Forvaltningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster. Ved afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen, udtaler udvalget sig med det flertal, der gælder efter artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Ved afstemninger i udvalget vægtes de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, som anført i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

2. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan i så fald udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum på tre måneder regnet fra datoen for denne meddelelse.

3. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for det tidsrum, der er fastsat i stk. 2.

Artikel 12

Komplementaritet

1. Det tilstræbes at skabe synergi og komplementaritet med andre EU- og fællesskabsinstrumenter, bl.a. særprogrammet »Civilret« under det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed og de generelle programmer om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder og om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme. Der udarbejdes statistiske oplysninger om strafferet i samarbejde med medlemsstaterne, om nødvendigt ved hjælp af Fællesskabets Statistiske Program.

2. Programmet kan dele ressourcer med andre EU- og fællesskabsinstrumenter, navnlig særprogrammet »Civilret« under det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed, for at gennemføre foranstaltninger, der opfylder målene i begge programmer.

3. Projekter, der finansieres under denne afgørelse, kan ikke modtage støtte til samme formål fra andre af EU's eller Fællesskabets finansielle instrumenter. Det sikres, at støttemodtagere, der omfattes af denne afgørelse, oplyser Kommissionen om støtte, der modtages fra Den Europæiske Unions almindelige budget og andre kilder, samt om indgivne finansieringsansøgninger under behandling.

Artikel 13

Budgetmidler

Budgetmidlerne til de foranstaltninger, der er omhandlet i programmet, opføres som årlige bevillinger i Den Europæiske Unions almindelige budget. Budgetmyndigheden fastlægger de disponible bevillinger for hvert regnskabsår inden for den finansielle ramme.

Artikel 14

Overvågning

1. Kommissionen sikrer, at støttemodtageren for alle foranstaltninger, der finansieres via programmet, indsender tekniske og finansielle rapporter om projektets forløb, og at der forelægges en endelig rapport inden tre måneder efter, at projektet er afsluttet. Kommissionen fastsætter rapporternes form og struktur.

2. Kommissionen sikrer, at kontrakter og aftaler, der følger af gennemførelsen af programmet, navnlig indeholder bestemmelser om overvågning og finanskontrol, der foretages af Kommissionen (eller dennes befuldmægtigede repræsentant), om nødvendigt ved hjælp af kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, og om revision, der foretages af Revisionsretten.

3. Kommissionen sikrer, at støttemodtageren i fem år efter den sidste betaling til en foranstaltning holder al dokumentation vedrørende udgifterne til foranstaltninger til rådighed for Kommissionen.

4. På grundlag af rapporter og stikprøver, jf. stk. 1 og 2, sørger Kommissionen om nødvendigt for, at omfanget af eller tildelingskriterierne for den oprindeligt godkendte finansielle støtte samt tidsplanen for udbetalingerne tilpasses.

5. Kommissionen sørger for, at der træffes alle andre fornødne foranstaltninger for at kontrollere, at de finansierede projekter gennemføres korrekt og i overensstemmelse med denne afgørelse og finansforordningen.

Artikel 15

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Kommissionen sikrer i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne afgørelse, at Fællesskabets økonomiske interesser beskyttes gennem forholdsregler mod svig, korruption og andre ulovligheder, gennem effektiv kontrol og gennem inddrivelse af uretmæssigt eller ulovligt udbetalte beløb samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem sanktioner, der skal være effektive, stå i forhold til

overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning, i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EF) nr. 1073/1999.

2. Hvad angår fællesskabsforanstaltninger, der finansieres i henhold til denne afgørelse, finder forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og (Euratom, EF) nr. 2185/96 anvendelse på alle overtrædelser af bestemmelser i fællesskabsretten, herunder misligholdelse af kontraktlige forpligtelser, der er fastsat på grundlag af programmet, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, og som skader eller kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af EU, ved afholdelse af en uretmæssig udgift.

3. Kommissionen sikrer, at betaling af den finansielle støtte til en foranstaltning begrænses, suspenderes eller kræves tilbagebetalt, hvis den konstaterer uregelmæssigheder, herunder manglende overholdelse af bestemmelserne i denne afgørelse eller i den individuelle beslutning, kontrakt eller aftale om ydelse af den pågældende finansielle støtte, eller hvis det viser sig, at der, uden at Kommissionen er blevet anmodet om godkendelse heraf, er foretaget en væsentlig ændring af projektet, der strider mod dettes art eller mod gennemførelsesbetingelserne.

4. Hvis fristerne ikke overholdes, eller hvis gennemførelsen af en foranstaltning kun kan give ret til en del af den tildelte finansielle støtte, sørger Kommissionen for, at modtageren anmodes om at fremsætte sine bemærkninger inden for en nærmere bestemt frist. Hvis modtageren ikke giver en rimelig begrundelse, sørger Kommissionen for, at resten af støttebeløbet kan slettes, og at tidligere udbetalte beløb kræves tilbagebetalt.

5. Kommissionen sikrer, at ethvert uretmæssigt udbetalt beløb tilbagebetales til Kommissionen. Beløb, der ikke betales tilbage i rette tid, pålægges morarente i henhold til betingelserne i finansforordningen.

Artikel 16

Evaluering

1. Programmet overvåges løbende for at følge gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger.

2. Kommissionen sikrer en løbende, uafhængig ekstern evaluering af programmet.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

a) en årlig redegørelse for gennemførelsen af programmet

b) en midtvejsevalueringsrapport om de resultater, der er opnået, og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af programmet senest den 31. marts 2011

c) en meddelelse om videreførelsen af programmet senest den 30. august 2012

d) en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2014.

Artikel 17

Offentliggørelse af projekter

Hvert år offentliggør Kommissionen en liste over de foranstaltninger, der finansieres via programmet, med en kort beskrivelse af hvert projekt.

Artikel 18

Overgangsbestemmelser

Denne afgørelse erstatter de tilsvarende bestemmelser i afgørelse 2002/630/RIA fra den 1. januar 2007.

Foranstaltninger, der iværksættes inden den 31. december 2006 i henhold til afgørelse 2002/630/RIA, forvaltes fortsat i henhold til denne, indtil de er fuldført. Det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 7, afløses af det udvalg, der er omhandlet i artikel 10 i nærværende afgørelse.

Artikel 19

Virkning og anvendelse

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2007.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2007.

På Rådets vegne

F.-W. STEINMEIER

Formand